

The results of the article can be drawn on in perfection of state registration of transport vehicles, and also in the unitization of public organs that engage in state registration of rights and transport vehicles.

KEYWORDS: REGISTRATION, TRANSPORT VEHICLES, PROPERTY, SHIP, REGISTER, ACCOUNT, CONTROL.

РЕФЕРАТ

Щербатюк Н.В., Чичирко С.В., Никитина З.В. Правовые основы государственной регистрации транспортных средств. / Наталья Владимировна Щербатюк, Сергей Васильевич Чичирко, Зоя Васильевна Никитина // Вестник НТУ. – К.: НТУ – 2012. – Вып.26.

В статье определены правовые основы государственной регистрации транспортных средств Украины. Проанализированы виды регистрации и учета. Авторами осуществлен анализ порядка регистрации разных транспортных средств согласно действующего законодательства.

Объект исследования - государственная регистрация транспортных средств.

Цель работы - определение правовых основ государственной регистрации транспортных средств Украины. Поставленная цель обусловила решение следующих заданий:

- 1) проанализировать виды регистрации и учета;
- 2) определить виды транспортных средств, которые предназначены для эксплуатации на улично-дорожной сети общего пользования;
- 3) рассмотреть порядок осуществления ведомственной регистрации транспортных средств;
- 4) проанализировать порядок регистрации и учета водных транспортных средств;
- 5) определить документы, которые подтверждают право собственности на транспортные средства.

Метод исследования. В основу методологии исследования положено комплексный подход, предопределенный многоаспектностью поставленных заданий с использованием общенаучных методов (прежде всего, системного, логического и структурного). Для решения поставленных заданий также использованы специальные методы: сравнительно-правовой и научного обобщения.

Транспортные средства (далее - ТЗ) являются источником повышенной угрозы. Поэтому к участию в дорожном русле допускаются транспортные средства, конструкция и техническое состояние которых отвечают требованиям действующих в Украине правил, нормативов и стандартов, которые имеют сертификат на соответствие этим требованиям и прошли государственный обзор.

Установлено, что усовершенствование и унификация системы государственной регистрации прав на вещи позволит обеспечить регистрацию всех прав на недвижимое имущество, будет способствовать реализации предусмотренных Конституцией Украины гарантий этих прав, их защищенности, а также развитию рыночной экономики Украины в целом. Выявлено, что рядом с заданием обеспечения гарантий прав владельцев и налаживания рыночных отношений в сфере недвижимости существует потребность использования в создаваемой системе регистрации распространенных в мире механизмов или отдельных элементов, присущих моделям регистрации, которые хорошо зарекомендовали себя.

Результаты статьи могут быть использованы в совершенствовании государственной регистрации транспортных средств, а также в унификации государственных органов, которые занимаются государственной регистрацией прав и транспортные средства.

КЛЮЧЕВЫЕ СЛОВА: РЕГИСТРАЦИЯ, ТРАНСПОРТНЫЕ СРЕДСТВА, СОБСТВЕННОСТЬ, СУДНО, РЕЕСТР, УЧЕТ, КОНТРОЛЬ.

УДК – 366 (477)

ЗАХИСТ ПРАВ СПОЖИВАЧІВ ПІД ЧАС НАДАННЯ ТРАНСПОРТНО-ЕКСПЕДИТОРСЬКИХ ПОСЛУГ

Язвінська О.М., кандидат історичних наук

В статті розкриті основи державно-правового регулювання захисту прав споживачів під час надання транспортно-експедиторських послуг.

In article bases of the state and legal regulation of protection of the rights of consumers' rights during rendering transport-dispatch services are opened.

Постановка проблеми. Консюмеризм в Україні почав формуватися із здобуттям незалежності. Першою серед колишніх республік СРСР Україна прийняла Закон “Про захист прав споживачів” (1991 р.). За роки незалежності створено потужний законодавчий простір, державні та громадські структури у галузі захисту прав споживачів. Права споживачів гарантуються Конституцією України (ст. 42).

Ступінь розробленості проблеми. З кінця 1990-х рр. проблема захисту прав споживачів активно освоюється в Україні, продукуючи все нові аспекти дослідження. У тому числі відзначаємо особистий внесок автора у формування та розвиток методології консюмеризму у вітчизняній науковій літературі [1].

Актуальність даної статті детермінована необхідністю аналізу специфіки захисту споживачьких прав у сфері надання транспортно-експедиторських послуг.

Об’єктом дослідження виступає аналіз концептуальних проблем захисту прав споживачів у сфері надання транспортно-експедиторських послуг. Предметом дослідження є основні форми, напрями та зміст консюмерського державно-правового регулювання транспортно-експедиторського обслуговування. Мета дослідження полягає у висвітленні пріоритетів та принципів захисту прав споживачів у сфері надання транспортно-експедиторських послуг.

Наукова новизна отриманих результатів дослідження полягає у узагальненні концептуальних проблем захисту прав споживачів під час надання транспортно-експедиторських послуг, а також аналізі законодавства й організаційно-правового регулювання відносин у цій сфері.

Основний зміст роботи. Транспортно-експедиторська діяльність – це підприємницька діяльність із надання транспортно-експедиторських послуг з організації та забезпечення перевезень експортних, імпорتنих, транзитних або інших вантажів. Транспортно-експедиторська послуга – це робота, що безпосередньо пов’язана з організацією та забезпеченням перевезень експортного, імпортного, транзитного або іншого вантажу за договором транспортно експедирування. Учасники транспортно-експедиторської діяльності – клієнти, перевізники, експедитори, транспортні агенти, порти, залізничні станції, об’єднання та спеціалізовані підприємства залізничного, авіаційного, автомобільного, річкового та морського транспорту, митні брокери та інші особи, що виконують роботи (надають послуги) при перевезенні вантажів [3].

Тобто, транспортно-експедиторське обслуговування є складовою частиною процесу фізичного перевезення товару від виробника до споживача, яка включає виконання додаткових робіт й операцій, без яких не можливо організувати перевізний процес. Воно охоплює комплекс робіт, що виконуються при транспортуванні вантажів зі складу вантажовідправника до складу вантажоодержувача, а також послуг, які надаються клієнтам до і після перевезення вантажів. Експедитори є головними операторами, які забезпечують весь процес доставки товару “від дверей до дверей” за одним договором (контрактом), одним режимом відповідальності і, що дуже зручно для замовника, за єдиною ставкою.

Основні напрями державної політики у сфері транспортно-експедиторського обслуговування, законодавчі основи її реалізації визначає Верховна Рада України. Загальне державне регулювання діяльності здійснює Кабінет Міністрів України відповідно до своїх повноважень. Кабінет Міністрів України організовує і забезпечує проведення державної політики та державний контроль у сфері транспортно-експедиторської діяльності, спрямовує і координує роботу органів виконавчої влади, які здійснюють державне регулювання в цій сфері діяльності. Функції державного управління галузі здійснюють також місцеві Ради народних депутатів, органи місцевої державної адміністрації й органи місцевого самоврядування, а також спеціально уповноважені на те органи відповідно до їх компетенції. Центральним органом виконавчої влади в галузі транспорту є Міністерство інфраструктури України (Мінінфраструктури України). Керівництво підприємствами транспорту і дорожнього господарства Мінінфраструктури України здійснює через галузеві урядові органи управління.

Розвитку транспортно-експедиторської діяльності в Україні сприяє новий Цивільний кодекс України, який містить окремий розділ з цього виду діяльності, а також а також Господарський кодекс України (436-15), закони України “Про транспортно-експедиторську діяльність” від 01.07.2004 р. № 1955-IV, “Про транспорт” від 10.11.1994 р. № 232/94-ВР., “Про автомобільний транспорт” від 05.04.2001 р. № 2344-III, “Про зовнішньоекономічну діяльність” від 16.04.1991 р. № 959-XII, “Про транзит вантажів” від 20.10.1999 р. № 1172-XIV, “Про приєднання України до Європейської Угоди про міжнародне перевезення небезпечних вантажів (ДОПНВ)” від 02.03.2000 р. № 1511-III, “Про перевезення небезпечних вантажів” від 06.04.2000 р. № 1644-III, “Про приєднання України до Конвенції про договір міжнародного автомобільного перевезення вантажів” від 01.08.2006 р. № 57-V, “Про державну систему біобезпеки при створенні, випробуванні, транспортуванні та використанні генетично модифікованих організмів” від 31.05.2007 р. № 1103-V; постановами Кабміну України “Правила здійснення транспортно-експедиторської діяльності під час перевезення зовнішньоторговельних і транзитних вантажів” від

21.09.1993 р. № 770, “Правила перевезень вантажів автомобільним транспортом в Україні” від 14.10.1997 р. № 363; іншими законами, транспортними кодексами та статутами, а також нормативно-правовими актами, що видаються відповідно до них.

Загальні умови взаємовідносин між споживачами та надавачами транспортно-експедиторських послуг регламентується Законом України: “Про захист прав споживачів” від 12.05.1991 р. № 1023-ХІІ (в ред. Закону України від 01.12.2005 р. № 3161-IV). Так, відповідно до Закону створюються органи у справах захисту прав споживачів, що контролюють виконання Закону. Ці органи можуть перевіряти якість послуг, а також дотримання правил їх надання. При цьому вони мають право:

- перевіряти якість виконання робіт (наприклад, гальмівних чи характеристик потужності) силами незалежних експертів за рахунок того, кого перевіряють;
- отримувати безкоштовно нормативні документи;
- забороняти надання послуг у разі відсутності регламентуючих документів чи сертифікату якості;
- тимчасово припинити діяльність підприємства; опломбовувати склади;
- перевіряти термін перевірки вимірювальних приладів;
- вилучати документи, що свідчать про порушення прав споживача; передавати до суду позов про захист прав споживача;
- направляти матеріали на слідство;
- накладати адміністративні стягнення [2].

За ст. 10 Закону України “Про захист прав споживачів” виробник послуг повинен надавати послуги, що відповідають вимогам нормативних документів (технології, правилам тощо) [2].

Відносини в галузі транспортно-експедиторської діяльності регулюються передусім Законом України “Про транспортно-експедиторську діяльність” від 01.07.2004 р. №1955-IV, в якому визначено правові й організаційні основи транспортно-експедиторської діяльності в Україні, основні права, обов’язки і відповідальність суб’єктів цієї діяльності, незалежно від форм власності і організаційно-правового статусу [3]. Важливу роль у здійсненні транспортно-експедиторського обслуговування відіграла постанова Кабміну України “Правила здійснення транспортно-експедиторської діяльності під час перевезення зовнішньоторговельних і транзитних вантажів” від 21.09.1993 р. № 770, відповідно якої експедитор вперше був визначений як самостійна юридична особа [6]. Раніше регламентувалася тільки транспортно-експедиторська діяльність, яку повинні були виконувати підприємства залізничного та автомобільного транспорту.

Відповідно до ст. 8. Закону України “Про транспортно-експедиторську діяльність” передбачені наступні види транспортно-експедиторських послуг:

- транспортне обслуговування, а також перевезення вантажів різними видами транспорту територією України та іноземних держав відповідно до умов договорів (контрактів), укладених відповідно до вимог міжнародних правил;
- здійснення робіт, пов’язаних з прийманням, накопиченням, подрібненням, доробкою, сортуванням, складуванням, зберіганням, перевезенням вантажів;
- ведення обліку надходження та відправлення вантажів з портів, залізничних станцій, складів, терміналів або інших об’єктів;
- організація охорони вантажів під час їх перевезення, перевалки та зберігання;
- організація експертизи вантажів;
- здійснення оформлення товарно-транспортної документації та її розсилання за належністю;
- здійснення розрахунків з портами, транспортними організаціями за перевезення, перевалку, зберігання вантажів;
- забезпечення виконання комплексу заходів з відправлення вантажів, що надійшли в некондиційному стані, з браком, у пошкодженій, неміцній, нестандартній упаковці або такій, що не відповідає вимогам перевізників;
- оформлення документів та організація роботи відповідно до митних, карантинних та санітарних вимог;
- здійснення страхування вантажів та своєї відповідальності;
- забезпечення підготовки та додаткового обладнання транспортних засобів і вантажів згідно з вимогами нормативно-правових актів щодо діяльності відповідного виду транспорту;
- надання інших допоміжних та супутніх перевезенням транспортно-експедиторських послуг, що передбачені договором транспортного експедирування і не суперечать законодавству [3].

Важливу роль у розвитку транспортно-експедиторської діяльності в Україні відіграють такі організації як Державний центр комплексного транспортного обслуговування, Українське державне підприємство “Укрінтеравтосервіс” та Асоціація міжнародних експедиторів України, яка об’єднує понад 100 транспортно-експедиторських підприємств усіх форм власності і при безпосередній участі яких здійснюється більше половини обсягу українського експорту та імпорту та більше 70% транзитних перевезень товарів.

Основні види послуг, які надає своїм клієнтам переважна більшість транспортно-експедиторських підприємств України подана у табл. 1.

Таблиця 1

Послуги транспортно-експедиторських підприємств України

Перелік послуг	Частка підприємств, що надають відповідні послуги, % до загальної кількості ТЕП
Стивідорні послуги	32
Складські операції	50
Зберігання вантажів	55
Митне зберігання вантажів	32
Послуги митного брокера	63
Страховання	42
Крюїнгові послуги	8
Експертиза вантажів	42
Фітосанітарне декларування	46
Сюрвейерські послуги	27
Супровід та охорона вантажів	35
Інформування про надходження вантажів	77
Агентування	28
Фрахтування	38
Бункеровка	11
Каботажні перевезення	28
Інші послуги	24

Особливу роль у транспортно-експедиторському обслуговуванні відіграє автомобільний транспорт, як основний вид транспорту при перевезенні товарів на коротку відстань і за допомогою якого товари доставляються на склади оптових посередників і в роздрібну торгову мережу.

Внутрішні перевезення вантажів автомобільним транспортом здійснюються у прямому, змішаному та прямому змішаному сполученні. У прямому сполученні перевезення вантажу здійснюються одним автомобільним транспортним засобом без перевантаження на інший. У змішаному сполученні перевезення вантажу здійснюються кількома видами транспорту. Пряме змішане сполучення при перевезенні вантажів здійснюється автомобільним транспортом разом з іншими видами транспорту за єдиним транспортним документом. Розкажіть, за яких обставин під час транспортування товарів використовуються автомобілі загального призначення, спеціалізовані вантажні автомобілі, комбіновані вантажні автомобілі.

Відповідно до чинного законодавства України при перевезенні вантажів підприємства транспорту зобов’язані забезпечити:

- потреби підприємств і організацій у перевезеннях вантажів;
- якісне і своєчасне перевезення вантажів;
- безпечні умови перевезення.

Підприємства транспорту мають право:

- визначати термін і графік перевезень;
- призначити регулярні і додаткові рейси і маршрути перевезень;
- вимагати від відправників і одержувачів вантажів виконання вимог Закону України “Про транспорт”, “Про автомобільний транспорт”, кодексів (статутів) окремих видів транспорту та інших нормативних актів, що регулюють діяльність транспорту в Україні.

Підприємства транспорту несуть відповідальність:

- за невиконання або неналежне виконання зобов’язань щодо перевезення вантажів відповідно до кодексів (статутів) окремих видів транспорту та інших законодавчих актів України;

– у розмірі фактичного збитку за втрату, недостачу, псування і пошкодження, якщо вони не доведуть, що втрати, недостача або пошкодження сталися не з їх вини.

Захист прав споживачів транспортно-експедиторських послуг, передусім забезпечує державну підтримку транспортно-експедиторської діяльності. Так, згідно зі ст. 6 Закону України “Про транспортно-експедиторську діяльність” основним завданням державного регулювання транспортно-експедиторської діяльності є захист економічних інтересів України, подальше становлення, розвиток та формування ринку транспортно-експедиторських послуг. Ст. 7 Закону наголошує, що державна підтримка транспортно-експедиторської діяльності формується і здійснюється відповідно до загальнодержавних програм економічного розвитку в галузі транспорту і передбачає “додержання прав і законних інтересів експедиторів, перевізників та споживачів їх послуг” [3]. Разом з цим, державна підтримка галузі передбачає:

– стимулювання зростання обсягів експорту транспортно-експедиторських послуг, у тому числі шляхом спрощення системи розрахунків;

– створення рівних умов на ринку транспортно-експедиторських послуг та недопущення будь-якої дискримінації стосовно експедиторів, перевізників чи вантажу за ознакою його місця походження, відправлення, ввезення, вивезення чи призначення або у зв’язку з правом власності на цей вантаж, а також при оподаткуванні транспортно-експедиторських послуг, за винятком випадків адекватного реагування на дискримінаційні заходи щодо України чи економічних санкцій міжнародних організацій, підтриманих Україною;

– участь експедиторів у розробці нормативно-правових актів з питань транспортно-експедиторської діяльності;

– створення умов для організації підготовки і підвищення кваліфікації працівників у сфері транспортно-експедиторської діяльності;

– сприяння розвитку міжнародного співробітництва, адаптації законодавства України до міжнародних вимог у сфері транспортно-експедиторської діяльності [3].

Варто також зазначити, що державна підтримка транспортно-експедиторської діяльності сприяла запровадженню сучасної комп’ютерної інформаційної системи, що дозволяє клієнтам отримувати достовірну інформацію про місце перебування кожної партії вантажу, своєчасно оповіщати про прибуття вантажу, зменшувати складські товарні запаси і забезпечувати доставку вантажу “точно в строк”. Це стало можливим на основі широкого впровадження у сферу товарного обігу України всевітньої системи ідентифікації (однозначення позначення) товарів EAN-UCC та маркування товарних одиниць і транспортної тари штриховою позначкою. Глобальний номер товарної позиції (GTIN) застосовується для однозначної ідентифікації в усьому світі. Порядковий номер транспортного контейнеру (SSCC) застосовується для однозначної ідентифікації логістичних одиниць.

Важливим під час запобігання порушень та захисту прав споживачів під час транспортно-експедиторського обслуговування є підтвердження факту надання послуги експедитора єдиним транспортним документом [або комплектом документів (автомобільних, залізничних, авіаційних накладних, коносаментів тощо)], які відображають шлях прямування вантажу від пункту його відправлення до пункту його призначення. Так, договір транспортного експедирування укладається у письмовій формі. За ним одна сторона (експедитор) зобов’язується за плату і за рахунок другої сторони (клієнта-споживача) виконати або організувати виконання визначених договором послуг, пов’язаних з перевезенням вантажу. При цьому зовнішньоекономічні договори (контракти) транспортного експедирування повинні відповідати вимогам законодавства про зовнішньоекономічну діяльність. Пропонуємо вам схарактеризувати істотні умови договору транспортного експедирування.

Законом України “Про транспортно-експедиторську діяльність” (ст. 10) визначаються як права клієнта-споживача, так і експедитора.

Так, споживач має право:

– визначати маршрут прямування вантажу та вид транспорту;

– вимагати від експедитора надання інформації про хід перевезення вантажу;

– давати вказівки експедитору, які не суперечать договору транспортного експедирування та документам, наданим експедитору;

– змінювати маршрут доставки вантажу і кінцевого вантажоодержувача, завчасно повідомивши про це експедитора, з відшкодуванням витрат на зміну маршруту відповідно до договору транспортного експедирування.

Експедитор має право:

- обирати або змінювати вид транспорту та маршрут перевезення, обирати або змінювати порядок перевезення вантажу, а також порядок виконання транспортно-експедиторських послуг, діючи в інтересах клієнта, згідно з відповідним договором транспортного експедирування;
- відступати від вказівок клієнта в порядку, передбаченому договором транспортного експедирування;
- на відшкодування в погоджених з клієнтом обсягах додаткових витрат, що виникли в нього при виконанні договору транспортного експедирування, якщо такі витрати здійснювалися в інтересах клієнта;
- притримувати вантаж, що знаходиться в його володінні, до моменту сплати плати експедитору і відшкодування витрат, здійснених ним в інтересах клієнта, або до моменту іншого забезпечення виконання клієнтом його зобов'язань у частині сплати плати експедитору та відшкодування вказаних витрат, якщо інше не встановлено договором транспортного експедирування;
- не приступати до виконання обов'язків за договором транспортного експедирування до отримання від клієнта всіх необхідних документів та іншої інформації щодо властивостей вантажу, умов його перевезення, а також іншої інформації, необхідної для виконання експедитором обов'язків, передбачених договором транспортного експедирування.

Договором транспортного експедирування можуть бути передбачені й інші права експедитора та клієнта [3].

Відповідно до ст. 11 Закону експедитор зобов'язаний надавати транспортно-експедиторські послуги згідно з договором транспортного експедирування і вказівками клієнта, погодженими з експедитором у встановленому договором порядку. За необхідності відступати від вказівок клієнта, зокрема в разі виникнення загрози пошкодження вантажу, безпеці людей і довкіллю, експедитор зобов'язаний попередньо отримати згоду клієнта на таке відступлення. У разі якщо немає можливості попередньо повідомити про це або якщо відповідь на такий запит не отримано експедитором у належний за наявними обставинами строк, експедитор має право діяти на свій розсуд, повідомивши клієнта про свої дії, як тільки таке повідомлення стане можливим [3].

Крім того ст. 13 передбачає під час транспортно-експедиторського обслуговування здійснення експедитором страхування вантажу та своєї відповідальності згідно із законом та договором транспортного експедирування.

Договором транспортного експедирування можуть бути передбачені й інші обов'язки експедитора [3].

Щодо обов'язків споживача-клієнта, то вони визначені у ст. 12 і зобов'язують його своєчасно надати експедитору повну, точну і достовірну інформацію щодо найменування, кількості, якості та інших характеристик вантажу, його властивостей, умов його перевезення, іншу інформацію, необхідну для виконання експедитором своїх обов'язків за договором транспортного експедирування, а також документи, що стосуються вантажу, які потрібні для здійснення митного, санітарного та інших видів державного контролю і нагляду, забезпечення безпечних умов перевезення вантажу. Крім того, клієнт зобов'язаний у порядку, передбаченому договором транспортного експедирування, сплатити належну плату експедитору, а також відшкодувати документально підтвержені витрати, понесені експедитором в інтересах клієнта в цілях виконання договору транспортного експедирування.

Договором транспортного експедирування можуть бути передбачені й інші обов'язки клієнта [3].

Ст. 14. Закону передбачає відповідальність експедитора і клієнта. Так, експедитор відповідає перед клієнтом за кількість місць, вагу, якщо проводилося контрольне зважування у присутності представника перевізника, що зафіксовано його підписом, належність упаковки згідно з даними товарно-транспортних документів, що завірнені підписом представника перевізника, якщо інше не встановлено договором транспортного експедирування.

За невиконання або неналежне виконання обов'язків, які передбачені договором транспортного експедирування і цим Законом, експедитор і клієнт несуть відповідальність згідно з Цивільним кодексом України (435-15), іншими законами та договором транспортного експедирування.

Експедитор несе відповідальність за дії та недогляд третіх осіб, залучених ним до виконання договору транспортного експедирування, у тому ж порядку, як і за власні дії. Спори у сфері транспортно-експедиторської діяльності вирішуються відповідно до чинного законодавства України (ст. 15) [3].

Висновки. Надання транспортно-експедиторських послуг отримує державну підтримку та регламентується чиним законодавством України, ключевим аспектом якого є захист прав споживачів.

Література

1. Язвінська О. М. Історія консюмеризму : [навч. посіб. ; 2-ге доп. і перероб. вид.] / О. М. Язвінська. – К. : ВЦ КНТЕУ, 2003. – 364 с.; Вона же. Захист прав споживачів у сфері надання автотранспортних послуг : [навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл.] / О. М. Язвінська. – К. : НТУ, 2010. – 204 с.; Захист прав споживачів : Соціально-правовий аспект / А. А. Мазаракі, О. М. Язвінська, Л. В. Ніколаєва та ін. – К. : ВЦ КНТЕУ, 2002. – 312 с.; Захист прав споживачів : [навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл.] / Н. Г. Салухіна, О. М. Язвінська, О. І. Башкатова. – К. : МАУП, 2007. – 380 с.; Стандартизація та сертифікація товарів і послуг : [підр. ; 2-ге вид., перероб. та доп.] / Н. Г. Салухіна, О. М. Язвінська. – К. : Центр учбової літератури, 2013. – 426 с.; Управління якістю : [навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл.] / В. Б. Захожай, Н. Г. Салухіна, О. М. Язвінська, А. Ю Чорний ; за наук. ред. В. Б. Захожая. – К. : ДП «Вид. дім «Персонал»», 2011. – 936 с.: іл. – Бібліогр.; с. 899–931; Язвінська О. М. Консьюмерський Інтернаціонал або глобальна організація захисту інтересів споживачів / О. М. Язвінська // Наук. світ. – 2003. – № 7. – С. 18–19; Вона ж. Формування системи захисту прав споживачів в Україні / О. М. Язвінська // Юрид. вісн. України. – 2003. – № 49. – С. 10; № 51. – С. 12; Вона же. Споживчий Інтернаціонал / О. М. Язвінська // Політика і час. – 2003. – № 5. – С. 61–69; Вона же. Історія консюмеризму в США / О. М. Язвінська // Гуман. науки і сучасність : [зб. наук. праць ; вип. 3]. – К. : ВЦ КНТЕУ, 2002. – С. 93–103; Вона же. Захист прав споживачів у країнах СНД / О. М. Язвінська // Гуман. науки і сучасність : [зб. наук. праць ; вип. 4]. – К. : ВЦ КНТЕУ, 2003. – С. 174–183; Вона же. Реалізація права споживачів на придбання товару належної якості / О. М. Язвінська, Л. М. Іваненко // Право України. – 2003. – № 8. – С. 73–77; Вона ж. Історичні традиції та передумови виникнення консюмеризму в Україні / О. М. Язвінська // Гуман. науки і сучасність : [зб. наук. праць ; вип. 5]. – К. : ВЦ КНТЕУ, 2004. – С. 181–193; Вона же. Система захисту прав споживачів в економічно високорозвинених країнах / О. М. Язвінська // Юрид. Україна. – 2004. – № 2. – С. 55–62; Вона ж. Захист прав споживачів в сфері транспортного обслуговування населення / О. М. Язвінська // 61 наук. конф. проф.-викл. складу і студентів Національного транспортного університету : [тези доп.]. – К. : НТУ, 2005. – 233 с. – С. 213–214; Вона ж. Консьюмерський контроль за дотриманням правил торгівлі транспортними засобами і номерними агрегатами / О. М. Язвінська // Управління проектами. Системний аналіз і логістика : [наук. журн. ; вип. 3]. – К. : НТУ. – 2006. – С. 323–329; Вона ж. Консьюмерське сприйняття сучасної філософії якості / О. М. Язвінська // Вісн. НТУ : [вип. 15 ; у 2-х част.]. – Ч. 2. – К. : НТУ, 2008. – 420 с. – С. 344–351; Вона же. Технічне регулювання як дієвий засіб підвищення якості та безпеки автомобільного обслуговування / О. М. Язвінська, О. С. Дудник // Вісн. НТУ : [вип. 17 ; у 2-х част.]. – Ч. 1. – К. : НТУ, 2008. – 408 с. – С. 83–91; Вона ж. Захист прав споживачів у сфері логістики / О. М. Язвінська // Вісн. НТУ : [вип. 21 ; у 2-х част.]. – Ч. 2. – К. : НТУ, 2010. – 452 с. – С. 239–244; Вона ж. Організаційно-правові засади захисту прав споживачів під час надання послуг з пасажирського автотранспортного перевезення / О. М. Язвінська // Управління проектами, системний аналіз і логістика : [наук. журн. ; вип. 8]. – К. : НТУ, 2011. – 413 с. – С. 24–229; Вона же. Захист прав споживачів під час надання послуг з технічного обслуговування і ремонту ДТЗ та їх складових / О. М. Язвінська // Вісн. НТУ : [вип. 24 ; у 2-х част.]. – Ч. 2. – К. : НТУ 2011. – 400 с. – С. 382–387 та ін.
2. Про захист прав споживачів : Закон України від 12.05.1991 р. № 1023-ХІІ (в ред. Закону України від 01.12.2005 р. № 3161-ІV).
3. Про транспортно-експедиторську діяльність : Закон України від 01.07.2004 р. № 1955-ІV.
4. Про транспорт : Закон України від 10.11.1994 р. № 232/94-ВР.
4. Про автомобільний транспорт : Закон України від 05.04.2001 р. № 2344-ІІІ.
5. Про транзит вантажів : Закон України від 20.10.1999 р. № 1172-ХІV.
6. Правила здійснення транспортно-експедиторської діяльності під час перевезення зовнішньоторговельних і транзитних вантажів : Постанова Кабміну України від 21.09.1993 р. № 770.

РЕФЕРАТ

Язвінська О.М. Захист прав споживачів під час надання транспортно-експедиторських послуг // Вісник НТУ.: НТУ – 2012. Вип. 26.

В статті розкриті основи державно-правового регулювання захисту прав споживачів під час надання транспортно-експедиторських послуг.

Ключові слова: транспортно-експедиторське обслуговування, транспортно-експедиторські підприємства, транспорт, маршрут, єдиний транспортний документ, договір транспортного експедирування, експедитор, клієнт-споживач, гарантійні зобов'язання.

Yazvinska O.M. The Protection of Consumers' Rights by Granting the Transport-dispatch Services. // Visnyk NTU. – К.: NTU. – 2012. – Vol. 26.

In article bases of the state and legal regulation of protection of the rights of consumers' rights during rendering transport-dispatch services are opened.

Keywords: the transport-dispatch service, the transport-dispatch enterprises, the transport, the route, the uniform transport document, the contract of transport-dispatch service, the forwarding agent (dispatch), the client-consumer, guarantee obligations

РЕФЕРАТ

Язвинская Е.Н. Защита прав потребителей при предоставлении транспортно-экспедиторских услуг // Вестник НТУ. – К.: НТУ – 2012. – Вып.26.

В статье раскрыты основы государственного и правового регулирования защиты прав потребителей при предоставлении транспортно-экспедиторских услуг.

Ключевые слова: транспортно-экспедиторское обслуживание, транспортно-экспедиторские предприятия, транспорт, маршрут, единый транспортный документ, договор транспортного экспедирования, экспедитор, клиент-потребитель, гарантийные обязательства.